

ת"פ 13239/12/18 - "זיר"ה" (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) בע"מ, ח.פ. 51-468984-3 נגד אלי עמר, מאיר עמר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'

לפני המבקשת
לפני כבוד השופט ירון לוי
נגד המשיבים
1. אלי עמר
2. מאיר עמר
3. מדינת ישראל
ת"פ 13239-12-18 מדינת ישראל נ' עמר ואח'
המבקשת
לפני כבוד השופט ירון לוי
נגד המשיבים
1. אלי עמר
2. מאיר עמר
3. מדינת ישראל

החלטה

הבקשה

1. בקשת ארגון "זיר"ה" (זכויות יוצרים ברשת האינטרנט) (להלן: "המבקשת"), להיתר עיון בתיק בית המשפט, לפי תקנה 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), התשס"ג-2003 (להלן: "תקנות עיון בתיקים").

רקע

2. ביום 6.12.18 הוגש נגד המשיבים 1 ו-2 (להלן: "הנאשמים") כתב אישום, במסגרתו נטען כי בין השנים 2008 ועד 2015, הקימו והפעילו אתר אינטרנט, אליו העתיקו במרמה תכני יצירות ששודרו בערוצים המשווקים על ידי חברות הכבלים והלוויין "HOT" ו-"yes". לפי כתב האישום, הנאשמים הפיצו את התכנים המועתקים למנויי האתר, כשדמי המנוי הניבו להם רווחים בסך כולל של כ-50 מיליון ₪ - "רכוש אסור", שאותו הסתירו הנאשמים, ונמנעו מלדווח עליו לרשויות המס.

3. בגין מעשים אלה, יוחסו לנאשמים העבירות הבאות: קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); הכנת עותק מפר של יצירה, לפי סעיף 62(א)(1) לחוק זכויות יוצרים התשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכויות יוצרים") בצירוף עם סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); עיסוק בהפצת עותקים של יצירה, לפי סעיף 62(ב)(1) לחוק זכויות

יוצרים בצירוף עם סעיף 29 לחוק העונשין (ריבוי עבירות); 24 עבירות עשיית פעולה ברכוש אסור, לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") בצירוף עם סעיף 29 לחוק העונשין.

הנאשם 1 הואשם בנוסף בעבירת פעולה ברכוש אסור במטרה להסתיר, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, ובעבירת מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס, לפי סעיף 1(220) בצירוף 5(220) לפקודת מס הכנסה[נוסח חדש].

4. המבקשת היא ארגון גג, שבעלות מניותיו הן חברות ישראליות העוסקות בהפקת תוכן, וחלקן עוסקות גם בשידור התוכן בערוצי טלוויזיה (בעלות המניות הן: סרטי יוניטד קינג הפצה (1990) בע"מ; די.בי.אס שירותי לוויין (1998) בע"מ; הוט - מערכות תקשורת בע"מ; שידורי קשת בע"מ; רשת מדיה בע"מ; נגה תקשורת (1995) בע"מ (להלן, יכונה בעלות המניות, כולן יחד: "**חברות זיר"ה**)).

5. לטענת המבקשת, הנאשמים עוולו כלפי "חברות זיר"ה" בהפרת קניין הרוחני, בהעתקה, בהעמדה לרשות הציבור ובסחר בתכנים שהזכויות בהם שייכות למבקשת ול"חברות זיר"ה". בבקשה נטען שתלונה שהגישו חברות זיר"ה במשטרה הובילה לחקירת המשטרה שבסופה התגבש כתב האישום נגד הנאשמים.

6. עוד עולה מהבקשה שהמבקשת מנהלת - יחד עם "חברות זיר"ה" - הליך אזרחי נגד הנאשמים, בגין הפרת קניין רוחני ועשיית עושר, שלפי הבקשה, קשור קשר הדוק למסכת העובדתית המיוחסת לנאשמים בכתב האישום.

7. לפי הבקשה, בשל הזיקה הנטענת בין התובענה האזרחית לבין תיק זה, הגישה המבקשת בקשה לעיון בכלל המסמכים והמוצגים שבתיק בית המשפט, שנועדה לאפשר לה לאשש, או להפריך, טענות וראיות המוגשות על ידי הנאשמים בתובענה האזרחית, להגיע לחקר האמת ולעשות צדק עם הצדדים - בפרט עם "חברות זיר"ה".

טענות הצדדים

8. ב"כ המבקשת, עו"ד ערן פרזנטי, נימק בקשתו למתן היתר העיון, בכך שההליך הפלילי בעניינם של הנאשמים מתנהל בדלתיים פתוחות, ובזיקה ההדוקה, לטענתו, בין ההליך הפלילי להליך האזרחי.

לפי הטענה, העיקרון המנחה העומד בבסיס זכות העיון - המעוגנת בתקנה 4 לתקנות עיון בתיקים - הוא עיקרון פומביות הדיון. לאור חשיבות עקרון זה בשיטת המשפט הישראלית, פורשה זכות העיון באופן מרחיב, ובתי המשפט נוהגים להתיר עיון, ככל שהוא אינו אסור על פי דין, פרט למקרים שבהם הוכיח בעל דין המתנגד לעיון, שאין מקום לכך במקרה הקונקרטי. ב"כ המבקשת טען כי ישום המבחנים, שפותחו בפסיקת בית המשפט העליון, על מקרה זה מוביל למסקנה שלא קיימות בענייננו נסיבות המצדיקות את שלילת זכות העיון של המבקשת.

ב"כ המבקשת הוסיף והצהיר כי העיון ייעשה על ידי באי כח המבקשת בלבד, שלא יחשפו מידע שהתגלה באמצעות העיון, לעובדי "חברות זיר"ה", ככל שאלה יזומנו כעדי תביעה בהליך הפלילי.

9. ב"כ הנאשמים, עו"ד אשר אוחיון ועו"ד חן הולנדר, התנגדו לבקשה, משלושה טעמים עיקריים:

א. היעדרות לבקשה תעמיד את הנאשמים בפני חשש שמא התנהלותם בהליך הפלילי תהא בעלת השלכות שליליות בהליך האזרחי, באופן שיסרב את ההליך הפלילי, יסכל פשרות דיוניות, יוביל להימשכות ההליך הפלילי שלא לצורך, ואף עשוי לפגוע בהגנת הנאשמים;

ב. המבקשת (או מי מטעמה) מנויים ברשימת עדי התביעה נגד הנאשמים, ולכן מנועים מחשיפה להליכים. בעניין זה הפנו ב"כ הנאשמים להנחיית פרקליט המדינה, נספח 7.1.3 הקובעת כללים לגבי ראיונות עם עדי תביעה (להלן: "**הנחיית פרקליט המדינה**");

ג. הבקשה מנוגדת להסדר החקיקתי, המתווה את היחס בין ההליך האזרחי להליך הפלילי, הקבוע בסעיף 42א לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "**פקודת הראיות**").

ב"כ הנאשמים הדגישו שטעמים אלה מתעצמים לנוכח המניע להגשת הבקשה - עיון בתיק פלילי מתנהל, כאמצעי לקידום האינטרסים של המבקשת בתובענה אזרחית נגד הנאשמים - אשר חורג, לפי הטענה, מגדר הטעמים שיכולים להצדיק מתן זכות עיון בהליך פלילי מתנהל.

10. ב"כ המאשימה, עו"ד דורין בן ציון, לא התנגד לבקשה, ובלבד שתעמוד בפני הצדדים האפשרות להחריג חומרים מסוימים מהיתר העיון, ככל שיעלה בכך צורך.

דיון והכרעה

11. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת הפסיקה הרלוונטית, הגעתי לכלל מסקנה שיש מקום להיעתר לבקשה, תוך הצבת תנאים להגבלת העיון, באופן שיצמצם את הפגיעה בזכויות ואינטרסים של הנאשמים.

להלן טעמיי.

מסגרת נורמטיבית

12. זכות העיון של מי שאינו בעל דין מעוגנת בתקנה 4 לתקנות העיון בתיקים, אשר בס"ק ד', מפרטת את השיקולים שעל בית המשפט לשקול בהכריעו בבקשה למתן היתר עיון:

"בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבקש, לעניינם של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה."

בהתבסס על תקנות עיון בתיקים, פותח בפסיקת בית המשפט העליון מבחן תלת שלבי לבחינת בקשות למתן

היתר עיון. בשלב הראשון, יבחן בית המשפט אם קיים איסור בדין על העיון. בשלב השני, יבחן אם העיון מוצדק. לאור חשיבות עקרון פומביות הדין - עיקרון יסודי בשיטת המשפט הישראלית, המאגד בתוכו שני עקרונות יסודיים: חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת - נקבע בפסיקה שבאיזון בין האינטרסים והזכויות המצדיקים את העיון, לבין האינטרסים והזכויות המצדיקים את מניעתו, יוטל נטל השכנוע על הטוען למניעת זכות העיון. לבסוף, אם מצא בית המשפט כי יש להתיר את העיון, יבחן אם ניתן להגשים את מטרת העיון תוך פגיעה מידתית, ככל הניתן, בזכויות ובאינטרסים של בעלי הדין שהתנגדו לו, בצדדים שלישיים, ובשים לב לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת על מנת לאפשר את העיון. בעניין זה נקבע כי:

"זכות העיון - ככל זכות - אינה זכות אבסולוטית, ויש לאזנה למול זכויות ואינטרסים אחרים, כגון הפגיעה הפוטנציאלית בבעלי הדין בתיק, בצדדים שלישיים או באינטרס הציבורי. לא למותר לציין בנקודה זו כי החלטת בית המשפט בבקשת עיון אינה חייבת להיות "בינארית", ובית המשפט רשאי להתנות את העיון בתנאים ולהורות על נקיטת אמצעים שיפחיתו את הפגיעה באינטרסים של בעלי הדין ושל צדדים שלישיים או באינטרס הציבורי" (רע"א 1026/14 רובין נ' מדינת ישראל (16.03.2014), פסקה 8. ראו גם: (ראו: ע"א 8849/01 סבוב נ' פז-גל חברה לשווק, פ"ד נט(5) 385, עמ' 292-293; 8621/12 טיב תשלובת טכסטיל (1969) בע"מ נ' שר האוצר (3.1.2013); בע"א 3976/04 בורנשטיין נ' קבוצת כרמלטון בע"מ (27.10.2004); בבג"צ 4405/97 עמותת המדרשה לתרבות הגוף אמריקה ישראל נ' שר החינוך והתרבות (25.4.2005)).

מן הכלל אל הפרט

13. בענייננו לא מתקיים איסור בדין על העיון בתיק בית המשפט.

לעניין זה, איני מוצא ממש בטענת ב"כ הנאשמים, שנטענה בעלמא, לפיה חל איסור על ב"כ המבקשת לנכוח באולם בית המשפט, היות ומספר עובדי "חברות זיר"ה" מנויים ברשימת עדי התביעה. אין חולק כי באי כוח המבקשת, המבקשים לעיין בתיק בית המשפט, אינם עדי תביעה. לשאלת בית המשפט, הבהיר ב"כ המאשימה - שכאמור לא התנגד לבקשה -שעובדי "חברות זיר"ה", המופיעים ברשימת העדים הם עדים טכניים, לצורך הגשת מסמכים, ולכן אינו סבור שמתעורר חשש לשיבוש הליכים אם תתקבל הבקשה. ב"כ המבקשת התחייב כי העיון יערך על ידי ב"כ המבקשת בלבד, וכי מידע שיתגלה בו לא יועבר למי מעובדי "חברות זיר"ה", שיעידו בבית המשפט, באופן המצמצם את החשש שעליו הצביעו ב"כ הנאשמים. סבורני שיש בהתחייבות זו כדי להפיס את הדעת בעניין זה.

14. כמו כן, איני מוצא שהוראת סעיף 42א(א) לפקודת הראיות רלוונטית לענייננו. הוראת הסעיף - שלשונה: **"הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם המורשע או חליפו או מי שאחריותו נובעת מאחריות המורשע, ובכלל זה מי שחב בחובו הפסוק, הוא בעל דין במשפט האזרחי" - עוסקת בקבילות ובמשקל של פסק דין פלילי חלוט במשפט האזרחי. אין בהוראה זו כדי להשליך על זכות העיון של צד שלישי בהליך הפלילי, המעוגנת - כאמור - בתקנה 4 לתקנות עיון בתיקים (להכרעה בבקשת עיון בהליך פלילי ראו, למשל: בג"צ 5699/07 יועז נ' היועמ"ש (23.4.09)).**

אין חולק כי קיים שוני רלוונטי בין עיון בהליך פלילי שהסתיים זה מכבר, לבין הליך פלילי מתנהל. ואולם, ב"כ

הנאשמים לא הצביע על מקור חוקי, המבסס איסור גורף על עיון בנסיבות אלה (כפי שקיים, למשל, ביחס להליכים המתנהלים בדלתיים סגורות). בנסיבות אלה, סבורני כי העובדה שמדובר בהליך פלילי מתנהל תבטא באמצעות איזון האינטרסים שעל הפרק, ובהתוויית תנאים לעיון מידתי.

15. משנמצא כי העיון אינו אסור לפי דין, יש לבחון האם בקשת העיון מוצדקת.

בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי, לרוב, הטענה שהעיון דרוש למבקש לצורך ניהול התדיינות משפטית אחרת, תעמוד בדרישת ההצדקה המוטלת על מבקש הבקשה:

"הנטל המוטל על המבקש לעיין בתיק בית המשפט הוא כאמור נטל קל ומצומצם, וכבר נפסק כי טענה שלפיה העיון דרוש למבקש לצורך התדיינות משפטית עם צד להליך די בה, בדרך-כלל, כדי לעמוד בדרישה המינימאלית להנמקה. בהקשר זה אף אין הכרח כי המבקש יסביר כיצד העיון יועיל להתדיינות המשפטית האחרת" (בג"צ 10003/08 לוי נ' מדינת ישראל (5.4.12), פסקה 10 (להלן: "עניין לוי"); ראו גם: ע"א 7379/06 ג.מ.ח.ל חברה לבניה 1992 בע"מ נ' טהוליאן (26.8.2010); ע"א 3299/07 ש.י.י. צעצועים בע"מ נ' Infogrames ((Inc (15.8.2010).

בנוסף נקבע בפסיקה כי על בעל דין המתנגד לעיון להצביע על "טעם מהותי, קונקרטי וכבד משקל" (עניין לוי, בפסקה 10).

16. ב"כ הנאשמים התנגדו להתיר את העיון משלושה טעמים מרכזיים.

ראשית, על פי הטענה, היענות לבקשה תפגע ביעילות ההליך המשפטי, תוביל להימשכות ההליכים מסיבה זרה, לבזבז זמן שיפוטי, ותכביד על הנאשמים, שבנוסף על ניהול ההליך הפלילי, יהא עליהם לכלכל את האפשרות, שמא מידע שייחשף בהליך הפלילי ישמש לחובתם בתובענה האזרחית שמנהלת המבקשת נגדם. זהירות היתר לה ידרשו הנאשמים בנסיבות אלה תסרב, לפי הטענה, את הדיונים, ותסכל הסכמות דיוניות.

לעניות דעתי, אין בטעם זה כדי להצדיק דחיית הבקשה.

כידוע, הזמן השיפוטי הוא משאב ציבורי יקר ערך, שיש ליתן לו משקל ראוי בקבלת ההכרעה. בענייננו, באיזון בין עיקרון היעילות, והחשש מפני בזבז זמן שיפוטי, לבין עקרון פומביות הדיון וזכות הציבור לדעת, משקל עקרון פומביות הדיון גובר על משקלו של ערך היעילות. זאת, במיוחד בשים לב לכך שהליך מתנהל בדלתיים פתוחות וב"כ הנאשמים לא ביקשו לסגור את הדלתיים ולא הצביעו על חשש קונקרטי, מפני נוכחות ב"כ המבקשת בדיונים. בשים לב לזכותה הבלתי מוכחשת של המבקשת להיות נוכחת באולם בית המשפט, איני מוצא הצדקה, או טעם, בהגבלת גישתה לפרוטוקולי הדיונים ואף לא לתיק המוצגים.

17. נימוק נוסף להתנגדות ב"כ הנאשמים הוא החשש מפני שיבוש הליכים, כתוצאה מהעברת מידע אליו ייחשפו ב"כ המבקשת, לעובדי "חברות זיר"ה", העשויים להעיד בהליך הפלילי נגד הנאשמים.

סבורני כי את החשש מפני שיבוש הליכים ניתן למנוע או להקטין באמצעות הגבלת זכות העיון לב"כ המבקשת בלבד, ובכפוף להתחייבותם שלא להעביר מידע למי מהעדים בהליך הפלילי.

18. ב"כ הנאשמים הוסיפו כי היעדרות לבקשה תיצור למבקשת יתרון בהליך האזרחי שהיא מנהלת נגד הנאשמים. אלא, שבשיטת המשפט הישראלית חולש עקרון פומביות הדיון על ההליך הפלילי, פרט לחריגים שאינם רלוונטיים לענייננו, וזו אינה מוגבלת למקרים שבהם מתנהלות תובענות אזרחיות נגד נאשמים, הנוגעות למסכת העובדתית בשלה הועמדו לדיון. לא זו אף זו. כפי שפורט לעיל, ניהול הליך משפטי נגד אחד מבעלי הדין הוכר כהצדקה רלוונטית לבקשה למתן היתר עיון.

19. לבסוף הצביעו ב"כ המבקשים על חשש לפיו היענות לבקשה עלולה להוביל לפגיעה בהגנת הנאשמים. למשל, במקרה בו יבקשו הנאשמים להגיש לבית המשפט ראייה מזכה, אך יחששו לעשות זאת בשל השלכות חשיפת הראייה בפני המבקשת בהליך האזרחי. אפשרות הפגיעה בהגנת הנאשמים היא שיקול רלוונטי, כבד משקל, שיכול, בנסיבות מתאימות לגבור על עקרון פומביות הדיון. אלא שבשלב זה ב"כ הנאשמים לא הצביעו על נסיבות קונקרטיות שבהן עלול החשש האמור להתממש. איני סבור שיש בחשש ערטילאי לפגיעה אפשרית בהגנת הנאשמים כדי להצדיק מניעה כוללת של זכות העיון של המבקשת. ככל שיתעוררו נסיבות קונקרטיות בגדרן יסברו ב"כ הנאשמים כי זכות העיון של המבקשת עשויה להוביל לפגיעה בהגנת הנאשמים, פתוחה הדלת בפניהם לבקש לחסות פרט מידע קונקרטי מפני המבקשת. כך, תוגבל זכות העיון של המבקשת באופן מידתי, מבלי שתפגע הגנת הנאשמים במשפטם.

סוף דבר

20. לאור כל האמור, אני מקבל את הבקשה ומתיר לב"כ המבקשת לעיין בתיק בית המשפט. זכות העיון מוגבלת לבאי כוח המבקשת בלבד.

נאסר בזאת על באי כוח המבקשת להעביר למי מעדי התביעה בתיק זה, מידע שיתגלה להם כתוצאה מהעיון בתיק בית המשפט.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ט, 05 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.